

Praznik 8. marec – dan žena praznujemo in povezujemo letos s 40-letnico ustanovitve OF in 40-letnico vstaje naših narodov. Spominjamo se nešteti bork in aktivistk, ki so se pogumno in odločno borile proti okupatorju in domačim izdajalcem, tovaršic, ki so sodelovale in pomagale pri obnovi porušene domovine in izgradnji samoupravne socialistične družbe ter delovanje, ki dnevno na različnih delovnih mestih ustvarjajo družbeni dohodek za skupno in lastno srečo.

Ljubljancani smo še posebej ponosni na naše borke in aktivistke, ki so v borbi z ramo ob rami s tovariši pod vodstvom KP in OF v mestu, obdanem z žico, ustvarile iz okupiranega mesta državo v državi in trdnjavo narodnoosvobodilnega gibanja na Slovenskem. Nikoli ne bo mogoče pozabiti visoke zavesti, požrtvovalnosti in junaštva, s katerim so borke in aktivistke v Ljubljani opravljale najodgovornejše in najnevarnejše naloge. Nešteta njihova odločna in pogumna dejanja so vtkana v junaški boj okupirane Ljubljane, zaradi česar je bila proglašena za mesto heroj.

Ob 8. marcu

Delež, ki so ga dale ženske v narodnoosvobodilni borbi in socialistični revoluciji, nas navdušuje, spodbuja in zavezuje. Spodbuja nas predvsem v tistih naših prizadevanjih, ko se borimo za to, da bi ženske imele dejansko enakopraven položaj na vseh področjih dela in življenja in da bi iz našega življenja odpravili še nekatere ostanke preteklosti in pomanjkljivosti, ki smo jim še priča v različnih okoljih.

Ob letošnjem praznovanju dneva žena si moramo prizadevati, da bo imelo praznovanje delovno obeležje. Prireditve v organizacijah združenega dela in delovnih skupnostih ter v krajevnih skupnostih izkoristimo za dogovor o razreševanju problemov, ki še ovirajo hitrejšo vključevanje žensk v vse oblike odločanja o pogojih dela in življenja, o možnostih razbremenjevanja žensk z boljšo organizacijo družbene prehrane itd.

Ker se pripravljamo na volitve 1982, je treba posebno pozornost posvetiti evidentiranju in vključevanju žensk v delegaciji družbenopolitičnih skupnosti ter za možne kandidate na različne odgovorne dolžnosti. Srečanja naj bodo priložnost za izmenjavo mnenj med mladimi, proizvodnimi, znanstvenimi, kulturnimi, družbenopolitičnimi delavkami in aktivistkami NOB. Ta srečanja in izkušnje naj nas bogatijo s spoznanji, da ni nepremagljivih težav pri gradnji naše socialistične družbe.

VIKTOR LESKOVŠEK

DOGOVORI

GLASILO SZDL LJUBLJANA CENTER

Leto IX – 3. marec 1981

Štev.: 3/4 – BREZPLAČNO

Velika udarna moč

Komunisti ne smejo pasivno spremljati aktualnih družbenih dogajanj, ampak morajo z vso odgovornostjo obračunavati s pojavi, ki še zavirajo razvoj demokratičnih samoupravnih družbenih odnosov. Sproti morajo reagirati na vse probleme in jih razreševati predvsem po delegatskih poteh znotraj institucij političnega sistema.

To preprosto in že večkrat ponovljeno rešnico so zapisali komunisti ljubljanske občine Center v stališča in sklepe programske volilne konference občinske organizacije ZK, ki je bila v sredo, 25. februarja.

V občini je zelo veliko število komunistov. Kar dobrih 12 tisoč jih je, povezani pa so v 520 osnovnih organizacijah. Čeprav ima tolikšno število komunistov lahko zelo velik vpliv na razvoj vseh komponent družbenega sistema samoupravne skupnosti, pa moramo po drugi strani ugotoviti, da so med njimi tudi taki, ki nimajo nobene družbene obveznosti. To je vsekakor pomanjkljivost, ki jo bomo morali v prihodnje učinkovito odpraviti.

Razen tega je pretežni del komunistov povezanih v delovnih organizacijah in le manjši del v krajevnih skupnostih. Samo po sebi to še ne bi bilo nič slabega, če se ne bi to stanje povezovalo z drugo značilnostjo občine: prebivalstva, ki živi na območju občine, je za več kot polovico manj kot je delavcev, ki prihajajo v Center združevati delo iz drugih občin. Ti pa so le deloma povezani s problemi, življenjem in delom občine, kjer delajo.

V osnovnih organizacijah ZK v krajevnih

skupnostih ostajajo le starejši člani ZK. Njihova poprečna starost je okoli 60 let; precej pa je tudi takih, ki so tako bolehn, da sploh ne sodelujejo več v družbenopolitičnem življenju. Vsekakor bo potrebno najti način za »pomladitev« osnovnih organizacij ZK v krajevnih skupnostih.

Kljub naštetim pomanjkljivostim pa ne moremo mimo dejstva, da predstavlja dvanajst tisoč komunistov v občini že samo zaradi svojega števila veliko udarno moč, ki se je, kot kaže, še ne zavedamo dovolj. V samoupravnih in delegatskih skupščinah in drugih institucijah gospodarskega in političnega sistema moramo odločno obravnavati najbolj pomembne zadeve, kot je na primer vprašanje odgovornosti poslovnih, upravnih in izvršnih političnih organov za izvajanje ciljev in nalog dogovorjene stabilizacijske politike. Odkriti moramo nosilce drugačnega obnašanja in odločno zahtevati uporabo ustreznih sankcij.

Posebno področje, ki mu morajo komunisti v Centru nameniti vso pozornost, je svobodna menjava dela. Uveljavljanje te oblike delovanja se prepočasi uveljavlja in marsikje še vedno ne pojmujejo povsem, kako naj ta sistem deluje. Samoupravne interesne skupnosti kljub prizadevanjem subjektivnih sil postajajo le počasi prostor za dogovarjanje med uporabniki in izvajalci.

Komunisti bodo morali na vseh ravneh odločneje uveljavljati odgovornost za delovanje v samoupravnih organih, delegacijah in družbenopolitičnih organizacijah.

NIKO ISAJEVIČ

FOTO: IGOR LAPAJNE